

Dle § 47 lit. i) zák. čl. XXI : 1886, a § 45 zák. čl. XXVI : 1886, náleželo municipálním výborům rozhodovati o požitcích župních zaměstnanců, tedy také o výši těchto požitků. Příslušnost municipálních výborů přešla v důsledku §§ 1 a 14 zák. z 10. prosince 1918 č. 64 Sb. na adm. výbory (srovnej nález nss-u Boh. 1016 adm.), a s těchto — počínajíc dnem 1. ledna 1923 (§§ 1 a 2 vlád. nař. z 26. října 1922 č. 310 Sb.) — podle § 6 zák. z 29. února 1920 č. 126 Sb. na nové župní úřady. Byl tedy župní úřad v den 22. srpna 1923 kompetentním rozhodovati o žádosti st-lově.

Z rozhodnutí municipálního výboru dle § 45 zák. čl. XXVI : 1896 nebylo před 28. říjnem 1918 odvolání k vyššímu úřadu správnímu, nýbrž byla možna pouze stížnost na nss ve sporech o požitcích župních zaměstnanců, pokud byla spornou otázka, zda osoby ty mají právní nárok na ně neb jaká suma jim náleží. Výjimky z této zásady byly stanoveny v §§ 34—36 zák. čl. LVII : 1912; než o žádný z případů tam stanovených tu nejde. Tento právní stav, plativší před 28. říjnem 1918, doznal po tomto dni, jak již vysloveno bylo v nálezu Boh. 1016 adm., změny jen potud, že na místo uherského ss-u nastoupil nss, zřízený pro území státu čsl. zákonem č. 3/1918. Naproti tomu pořad správních stolic dotčen nebyl.

Jest tudíž v daném případě rozhodnutí župního úřadu v Košicích, zamítající žádost st-lovu, rozhodnutím konečným, proti němuž dalšího opravného prostředku v pořadu stolic správních není a nebyl proto žal. úřad oprávněn do věci zasahovati. Jestliže žal. úřad přes to na odvolání st-lovo z rozhodnutí župního úřadu vydal v odpor vzaté rozhodnutí, ač nebyl k tomu příslušný, pak jest jeho výrok zmatečným a proto bylo rozhodnutí zrušiti dle § 7 zák. o ss.

Č. 5179.

Četnictvo. — Vojenské věci: * Důstojník vojenský přidělený četnictvu k činné službě ve smyslu § 5 zákona č. 186/20 má po čas svého přidělení nárok na požitky důstojníka vojenského. Nařízení, které stanoví podrobnosti ve smyslu § 5, odst. 2 cit. zák., musí odpovídati § 55 ústavní listiny.

(Nález ze dne 4. prosince 1925 č. 23.244).

Věc: Josef F. v Bratislavě proti ministerstvu vnitra stran mimořádných požitků vojenského gážisty.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: St-l byl jako vojenský kapitán v činné službě dne 19. září 1919 přidělen četnictvu k činné službě a dne 1. září 1920 do stavu četnictva definitivně převzat. Dovolává se ustanovení § 5 zák. z 19. března 1920 č. 186 Sb. a výnosu mno z 3. srpna 1923 č. 554.053 s. o. prez. žádal, aby mu byly za dobu od 1. ledna do 31. srpna 1920 dodatečně přiznány mimořádné resp. zvláštní požitky pro Slovensko. Žádosti té nebylo vyhověno, což stížnost nařiká jako nezákonné, dovozujíc z § 5 cit. zák. a z okolnosti, že cit. výnosem mno byly gážistům čsl. vojska

na Slovensku přiznány dodatečně mimořádné požitky, že st-l má na tyto požitky nárok. Nař. rozhodnutí dovolává se toho, že služební požitky pro příslušníky četnictva konající službu na Slovensku, byly upraveny a přiznávány již od 1. února 1919 řadou výnosů min. vnitra — —, ovšem podle jiných zásad, než na kterých jest založen citovaný výnos mno, a vychází z názoru, že úprava ta platí též na osoby přijaté k četnictvu na zkoušku.

Nss založil rozhodnutí o této stížnosti na následujících úvahách:

Podle zákona o četnictvu ze 14. dubna 1920 č. 299 Sb., §§ 18 až 22, nezbyvá pochybnosti, že vojenští důstojníci, přidělení do četnické služby na zkoušku, jsou příslušníky četnictva. Když však zákon ten v § 25, pokud jde o osobní požitky četnictva, odvolává se na zvláštní zákon a když dále zákon upravující služební požitky čsl. četnictva z 19. března 1920 č. 186 Sb., v § 5 o voj. důstojnících zařazených do hodn. tříd, kteří jsou přidělení četnictvu k činné službě, stanoví, že tito důstojníci obdrží po čas svého přidělení osobní a vedlejší požitky zásadně ve výměře pro čsl. vojsko stanovené, jest tím zřejmě stanoveno, že pro tyto přidělené důstojníky platí, pokud jde o osobní a vedlejší požitky, předpisy pro čsl. vojsko — nikoliv předpisy pro četnictvo, zvláště když tu jest jen toto ustanovení zákona, neboť nařízení ustanovující něco bližšího ve smyslu § 55 úst. listiny dosud vydáno nebylo.

Odvolalo-li se nař. rozhodnutí na výnosy min. vnitra upravující četnické požitky, posuzovalo žádost st-lovu podle norem, které — nehledě k tomu, lze-li je pokládati za nařízení ve smyslu ústavy, jistě na st-le — pokud byl četnictvu přidělen — neměly platnosti, pročez bylo uznáno dle § 7 zák. o ss.

Č. 5180.

Státní zaměstnanci: Lze s pense bývalého uher. státního úředníka, která byla státem čsl. k placení převzata, srážeti přeplatky vzniklé z plateb vykonaných býv. uher. vládou?

(Nález ze dne 4. prosince 1925 č. 23.360).

Prejudikatura: Boh. 4253 adm. a j.

Věc: Dr. Ladislav K. proti generálnímu finančnímu ředitelství v Bratislavě stran výplaty zadržovaných služebních požitků.

Výro: Nař. opatření, pokud jde o srážku přeplatku úhrnem 264.93 K, zrušuje se pro nezákonnost. Jinak se stížnost zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-l byl v době převratu finančním radou VII. h. tř. a náměstkem ředitele u fin. ředitelství v Bratislavě. Již před převratem měl dle tvrzení svého titul vrch. fin. rady. Dne 14. prosince 1918 byl vládou maďarskou jmenován vrch. fin. radou. Do služeb čsl. republiky republiky se nepřihlásil, nebyl převzat — nýbrž bylo mu výnosem gř z 21. srpna 1919 sděleno, že gř jeho slib poslušnosti čsl. republice neběře k vědomosti, jej z dosavadní služby bez všelikých nároků naproti státu čsl. propouští a jeho služ. požitky koncem měsíce srpna 1919 zastavuje. Žádost jeho o pensionování byla zamítnuta, rovněž nebylo